

ρεγκθέως ή τὸ Ἐρεγχθεῖον εἰς Ναὸν τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς, καὶ διασκευάσαντες αὐτὸν ἀναλόγως, ἐντὸν ἐν αὐτῷ τῆς θεᾶς τὴν λατρείαν.

Μετὰ τινας ἑκατονταετηρίδας, ἕπελθὼν, ὁ Πέρσης κατὰ τῆς Βαλάδος, καὶ ἀσεβῶς συλήσας τοὺς γασούς αὐτῆς, ἐπυρπόλητε καὶ τὸ Ἐρεγχθεῖον μετ' αὐτῆς τῆς ἐλαίας, πρὸς μεγίστην θλίψιν τῶν Ἀθηναίων. Ἀλλ' ὅποιαν ἐπήξεν ἡ χαρὰ αὐτῶν καὶ ἡ ἐκπληξίς, διαν μετὰ μίαν ἡμέραν ἀνελθόντες εἰς τὴν Ἀκρόπολεν κατὰ διαταγὴν τοῦ τυράννου, ὅπως θύσωσιν εἰς τὰ ἔρειπια τοῦ ναοῦ, ἕπονται τὴν Ἱεράν ἐλαίαν ποδιάκιον ή διποθαλλὸν βλαστήταντα ἐν μερὶς νυκτὶ ἐπὶ τοῦ κεκαυμένου στελέχους! Μετὰ διεθίσας εὐλαβείας ἐξέχθησκεν δὲς τὸ θαῦμα, καὶ ἀμαρτία διὰ τῶν ἐνδέξων ἐκείνων ἀνδρῶν ἀνημάτων ἔσωσταν τῆς Ἑλλάδος; τὴν ἐλευθερίαν, ἐμνήσθησαν τῆς προστάπιδος αὐτῶν θεᾶς, καὶ οὐ μόνον τῇ ἀνήγειραν τὸν μεγαλωπρεπῆ Παρθενῶν, ἀλλ' ἀνωρεζόμησαν ἐν Ὁλυμπίᾳ 92^α καὶ 93^η τὸ Ἐρεγχθεῖον μετὰ λαμπρότητος καὶ εὐπρεπείας ἀπεριγράπτου, τὸν πολυτελῆ εἰς αὐτὸν ἐφαρμόσαντες Ἰώνιον ρύθμον, περιστήσαντες τρεῖς στοάς, ὃν τὴν μίαν ἀντικείμενην στηρίζουσι παρθένοι γλυπταί, τὰ κομψὰ κιονόκρανα εἰς ἐπιγάλκους ἐλεκας κάμψαντες, τὰς διάτεις διὰ κομψῶν πλοκάμων περικοσμήσαντες, τὸν λίθον εἰς διοιστητα λεπτῶν ποιεῖσθαις ἀνθεμίων, καὶ πᾶς τὸ οἰκοδόμημα διὰ γραφῆς καὶ γλυφῆς πλουσίως καθωραίταντες. Διέρεσται δὲ τὸν δὲν ναὸν δίχα, τὸ μὲν αὐτοῦ, τὸν τάρον περιέχον τοῦ Ἐρεγχθέως, τὴν Παλλάδην ἀναθέντες καὶ τῷ Ηὔστειδῶν, τὸ δὲ, τὴν ἐλαίαν ἐγκλείσοντας καὶ τὸ φρέαρ καὶ τὸν τοῦ Κέκροπος τάρον καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆς Ἀθηνᾶς ξόανον, εἰς τὴν Πάνθρωπον ἀναθέντες. Ἀρχιτέκτονες τοῦ ἀρχιτεκτονικοῦ τούτου ἀριστουργήματος ήταν ὁ Ἀργίλοχος καὶ ὁ Φιλοκλῆς.

Μόλις δεῖχεν ἀποπερατωθῆ ὁ ναὸς, καὶ μετά δὲ, ἐτος (ἐν Ὁλ. 93. γ') ἐξερράγη πυρκαϊὲ ἐν αὐτῷ ἀλλὰ τρένεται διὰ διλήγον τὸν ἔβλαψι, πιθανῶς μόνον τὴν στέγην τὴν Εὐλικήν.

Οἱ χριστιανοὶ καὶ τοῦτο τῶν εἰδώλων τὸ προτιμοτέροις μετέβαλον εἰς ἐκκλησίαν τῆς ἀληθοῦς λατρείας, οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ τῆς ἐκκλησίας μέρος μὲν εἰς γυναικωνίτην τοῦ φρουράρχου τῶν, μέρος δὲ εἰς πυριτοθήκην. Τοῦτο φαίνεται διὰ ἐπέρερε τὴν καταστροφὴν του, διὸ καὶ ἡ Ἑλληνικὴ ἐπανίστασις τὸν πεύρες ἐρείπιον, οἷος παρίσταται ἐπὶ τῆς παρούσης εἰκόνης καὶ ἡ τελευτεία καταστροφὴ διηπέστη τῇ οὐρανῷ τοῦ δρακοντικῆτῆς πρώτης αἰκαδόμητος του. Οἱ στρατηγοὶ τῶν πολιορκουμένων Ἑλλήνων Γούρας ἐνέκλεισεν εἰς τὸ περιστρέφοντα μέρος τὴν αἰκαγένειάν του, καὶ πρὸς μεγίστην αὐτῆς ἀστράλειαν κατὰ τῶν προτεταλλουσῶν ἐγμέρικων σφαιρῶν, ἐσώρευτεν ἐπὶ τῆς δροφῆς γυντὸν ἔχοντας εἰς ίκανὸν μῆρος. Ἀλλ' η δροφὴ, πεσοῦτα μπότος τοῦ χωματούς τούτου, μάκρα ἐνέσκηψεν εἰς τὸν διάρροος τοῦ χωματούς τούτου, αὐτὴν δόμη, ἐρράγη, καὶ κατακρημνισθεῖσα, ἐφόγευτε καὶ κατέχωσε πάντας τοὺς ὑπὸ αὐτὴν προσφυγόντας.

'P.

τὸν εἰς τοὺς πλείστους τῶν ἀναγνωστῶν, διεκάτα τὸ παρελθόν ἔτος ἐγένετο ἡ ἐπόπειρα τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἥτοι τῆς λοιπῆς Εὐρώπης ἀπόστης, καὶ πρὸς τοῦτο κατεσκευάσθη ἡλεκτρικὸς ἄγωγὸς ἡ κλωστὴ σιδηρᾶ διερχομένη ὑπὸ τὴν θάλασσαν ἀπὸ τοῦ Διονέρου εἰς τὸ Καλαί, ἀπέστατην 23 ἀγγλικῶν μιλίων. Ἡ κλωστὴ αὕτη πρὸς ἀποράλειαν, καὶ δύπισι μονωθῆ ἀπὸ τοῦ μῆδατος, τοῦ παραφέροντος τὸν ἡλεκτρισμὸν, ἐκλείστη εἰς μολυβδοῦσι σωληναῖς καθ' ὅλον τὸ μῆκός της, πλὴν τῶν δύο περάτων κατὰ τὰς δύο ἀκτὰς, ὅπου, δύπισι ἔχη μείζονα ἐλαστικότητα, καὶ δύνηται εὔκολωτερον νά τακτοκοινοῦσι τὰς τοῦ ἐδάφους τραχύτητας, ἐκλείσθη εἰς σωληναῖς ἐκ Γουτταπέρκης, εἰδούς ἀφρικανικοῦ ἐλαστικοῦ κόμμιος, οὐ μεγάλη χρῆσις γίνεται σήμερον ἐν Εὐρώπῃ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον διηλέγραφος μετεκομίσθη ἡ Ἀγγλίας εἰς Γαλλίαν καὶ ἀμαρτία φθάσει εἰς τὴν ἀντιπέραν ἀκτὴν, διώκεν διδίος εἰς τοὺς ἀποστολεῖς του τῆς ἀρίξεως του τὴν εἰδηστιν.

Ἄλλ' ὁ σύνδεσμος μεταξὺ τῶν δύο οἰκιῶν, τοῦ μολύβδου καὶ τῆς Γουτταπέρκης δὲν εἶναι ίκανῶς στερεός, καὶ ἐρράγη ἐπὶ τῶν σκοπέλων κατὰ τὴν γαλλικὴν ἀκτὴν, διτε τὸ τηλέγραφος διεκόπη. Ἀμέσως δύμως ἥρχισεν ἡ ἐπιτίκευη αὐτοῦ, καὶ οὐχὶ πλέον μία ἄλλ' ὅκτω κλωσταῖς, διόκληροι κεκρυμμέναι εἰς μάλισθον, θέλουσι συνδέσι τὴν δραστικὴν νῆσον μετὰ τῆς στερεᾶς, καὶ ἀπὸ τοῦ προσεγγοῦς Ματαύ θέλουσι τεθῆ εἰς πλήρη ἐνέργειαν.

Οἱ τηλέγραφοι, ὡς ἀλλαχοῦ ἐξέρθη (Ὀδοιπ. Ἀναμν. φυλλ. ΙΘ'). Ἡ διελοῦσι διέ τῆς κινήσεως τῆς θελόνης των, ἡ γράφουσι διά σημείων ἐκ συνθήκης, γραμμῶν καὶ στεγμῶν, διεμένων μεταφράστεως καὶ ἀντιγραφῆς. Ἄλλ' ὁ τηλέγραφος οὗτος οὔτε διιλεῖ, οὔτε γράφει, ἀλλὰ τυπόνει! Κατ' ἀγγινουστάτην ἐφεύρεται τῶν ΚΚ. Βέττε, αὐτῶν τῶν ίδιων μηχανικῶν οἵτινες πὸν κατατκευάζουσιν, ἐκκατοντάκινης τῶν λαβίδων προκαλεῖ ἐν τῷ 24 στογείων τοῦ ἀλφαριθμοῦ, ὅπερ ἐν τῷ ἀμαρτίαντας τὴν οἰκείαν θέσιν ὡς ὑπὸ ἐπιτηδείου στραγγειοθέτου τεθέν, καὶ τυποῦται μὲν μεγίστην ἀκριβεῖται. Τὸ σύντημα τοῦτο εἶναι ἀπηλαγμένον καὶ τῶν χρονοτριβῶν καὶ τῶν σφαλμάτων τῆς μεταφράστεως.

Ἄλλα περίσταται ἡδη περὶ ἐπιγειρήσεως ἄλλης, ἥτις ἡ μιγαλούργια ὑπερβαίνουσα πάντα δρον, εἶναι τοιαύτη φύστε δικαιώματος ἐμπνέει εἰς τὸν ἀνθρωπὸν μπερηφάνειαν δι' ὃ ἐλαβε θέσιν διδρον τῆς διανοίας, ἡ μᾶλλον πρέπει νὰ τῷ ἐμπνέη διαδυτάτην εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν διωρητήν. Ἡ ἐπιγειρήσις αὕτη εἶναι ἡ διά διοίου τηλεγράφου κοινωνία μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἥτις ως τερατολόγημα ἐχλεύασθη καὶ ἀρχαῖς, ὡς δυνατή ἐκπληγή μετέπειτα, καὶ τῇ ίδιῃ, τῆς ἐπιστήμης ὑποστᾶσα τὸν ἐλεγγον, μέλλει ν' ἀργίσῃ πραγματοποιούμενη ἀμέτοπα τωθῆ τοῦ γαλλικοῦ πορθμοῦ διηλέγραφος.

ΜΕΙΖΟΥΣ ΛΙΜΑΝΟΥ. Μία τῶν σπουδαιότερων ἐγγειοργίσεων διέ ἐπόμησεν ἡ γειρουργία ποτὲ, εἴνας